

Lördag 29 november kl. 10

Sten Henriksson (v)
Gun Hellsvik (m)
Göran Persson (s)

"Öppna/öppna inte Säpos och IB:s arkiv!" Debatt på Mårtenstorget kl. 10. Det är i skrivande stund osäkert om Hellsvik och Persson kan ställa upp, men arrangörerna räknar med att de skickar var sin stand-in.

Lördag 29 november kl. 10..30

Rolf Nilson (v)

inviger vänsterpartiets nya lokal, Svartbrödersgatan 3, i Mårtenstorgets nordvästra hörn. En bleckensemble ur Röda Kapellet sekunder med okonventionell appell-musik. Efteråt öppet hus på v-lokalen 11-16 med goda möjligheter att diskutera vänsterns lokala och nationella politik.

Söndag 30 november kl. 19

Röda Kapellet

spelar i Kungshuset, Lundagård. Musik från många länder. Mångfald, inte enfald!

Söndag 30 november kl. 21

Storbandet

spelar i Stadshallens konsertsal. Dansa gärna!

Måndag 1 december kl. 19

Guðrun Schyman (v)

talare på offentligt möte i Arlöv, Vårfruskolans matsal (vid Lunda-vägen). Tisdag kl. 19 talare hon i Svedala på Bio Flamman, Hantverkargatan 7.

Torsdag 4 december kl. 19

Lars Ohly (v)

"Vart går vänstern?" Offentligt möte med vänsterns partisekreterare i Medeltidssalen på Folkets hus. Det är f.ö. Lars Ohlys första besök i Lund.

Söndag 7 december kl. 12-18

Colombiakulturdag

Utförligt program nästa vecka.

Fynd från 1986 vid vindsröjning:

Monokulturellt Lund: en kritik

När vänsterpartiet flyttade till sin nya lokal och röjde sin gamla vind återfanns ett antal restexemplar av årsskriften "Lund sett från vänster" som utgavs 1979-1988. I 1986 års årgång fanns en artikel av Anders Svensson som vi härmed trycker om, i förkortat skick och under ny rubrik. Vi tycker den är aktuell nu när översiktsplanen diskuteras och vänsterpartiet hävdar dels att vi bör bygga tätare, dels att planen inte bara bör tala om var de nya husen ska ligga utan även säga något om hur de bör se ut.

Lunds stadskärna utvecklades och fullbyggdes under nära 1000 år. Under de senaste 30 åren har stadens yta nästan fyrdubblats medan antalet lundabor inte ökat mer än knappt två gånger.

Det senaste stora "förortstillskottet" är stadsdelen Gunnesbo, fullt utbyggd 1988, nästan lika stor som stadskärnan innanför vallarna, men med mindre än hälften så många invånare.

Märkligt tyst om periferin

Den här krönikan ska ägnas en kritisk granskning av hur staden Lund växer. Om nybyggnaderna i centrum förs stundom livliga diskussioner, men om de mer perifera delarna är det förunderligt tyst. Ändå är det ju här den verkligt omfattande byggnadsverksamheten pågår. Det är utanför stadskärnan som det nya Lund skapas: Gunnesbo, Ideon, förtätningen av Östra Torn, Djingis Khans tillbyggnader, de nya kolosserna på Teknis, Gastelyckans industriområde, kvarteret Solisten norr om Vipeholm m.fl. m.fl.

Stora markområden reserveras för en enda verksamhet; ibland boende, ibland arbete, ibland kommunikationer. Sammanhangen blir svåröverskådliga och staden glesare. Trycket från näringsliv och universitet driver fram snabba beslut och forcerat byggande. Tyvärr med dåligt resultat.

Monokulturen, stora som små städer, med bara industri, bara universitet eller bar bostäder manas fram med kommunen som tjänstevillig springpåg. En utveckling, alltför vanlig i svenska städer.

Finns det några tecken i det som är byggt i Lund under 1985 på att den trenden håller på att brytas? Vi ger oss ut på en tur kring Lunds ytterområden. En cykeltur från stadens centrum, Lundagård (konditoriet alltså) ut till Gunnesbo är lärorik om man vill studera Lunds "förortshistoria".

Spoletorp-Gunnesbo

Den första stora utbyggnaden, utanför vallen, började på 1880-talet med den s.k. Spoletorpsplanen eller Påskalyckan, huvudsakligen författad av stadsingenjören A.C. Jacobson. Tar man Karl XI-gatan från Clemensstorget norrut kan man snabbt konstatera huvuddragen i planen: ett enkelt rutnät som fortsättning på det nyanlagda Clemensstorget, riktningen delvis bestämd av Allhelgonakyrkan som träffas "mitt i synen" av Nils Bielkegats förlängning. Vidare butikslokaler i källar- eller bottenvåningen, bostäder ovanpå. Representativ fasad mot gatan, skräpig och privat mot gården. En grön lunga i kvarteret Kråkelyckan (det med Lindebergsska skolan, Ribbingska och Qvennerstedtska villan).

De första husen vid Clemensstorget började byggas på 1880-talet, och de sista upp mot brandstationen avslutades kring 1930. Det tog alltså nästan 50 år att fullbygga planen och krävdes insatser av flera olika arkitekter och byggare. I denna stadsdel finns fortfarande förutom en speceriaffär två bagerier, en bilskola, tobakshandlare, tapetsere, antikaffär, två cykelhandlare, ett par frisersalonger, en blomsteraffär m.m.; också sådana specialiteter som brädgård, modellsnickerier och sjukhem.

Vi snirklar oss över den tillfälliga träbron som förbinder väst med öst i väntan på den nya kung Oskars bro. (När min morbror var liten gick han balansgång på den gamla bronns spann, det är jag mycket stolt över.)

Här tar stan slut. Men vad kommer istället?

40-talets Kobjer

Små skyltar visar vägen mot Gunnesbo över Kaprifolievägen i riktning mot Kobjer. En annan förort som planerades på 40-talet. Funktionalismens tidiga ideal är klart avläsbara: enkla trevåningshus vid lätt

slingrande gator som inte är helt långt från rutnätsplanen. Stora fönster, gröna stråk och en park, rikligt med luft och ljus. Arkitektoniskt välproportionerade hus, ritade av Hammarskjöld-Reiz, med butiker i vissa av bottenvåningarna, bl.a. Scotts Livs som var först i landet med att sälja mjölk i pappkartonger från Tetra Pak. Fortfarande hade inte bilen slagit igenom som avgörande planeringsfaktor när Kobjer byggdes. Husen ligger vid gator, de har fram- och baksida. Men det som skiljer Kobjer från Påskalyckan är den dåliga kopplingen till staden.

Vi vrider huvudet till vänster där vi står på cykelvägen söder om Kobjer: Öresundsvägens industriområde, lika långt som avståndet mellan Allhelgonakyrkan och Södertull, breder ut sig. Här har zoneringsstrukturen renodlats till 100 procent. En industrizon med breda gator och stora lastintag. Fullständigt ointressant, om man inte behöver en skiftnyckel eller en låda spik. Här ligger Lunds enda "järnhandel". Hit tar man sig med bil. Utan bil inga spik! Här utgör planen också ett slags rutnät, men kvarteren är cirka 15 gånger större än på Påskalyckan.

Rutnät och kvarter är däremot helt försvunna på Klosters Fäläd lite längre söderut, där bilfria fält med uppradade lamellhus vittnar om bilens verkliga intåg i planeringen av bostadsområden, 60-talet. Då alla planerades och ekonomers dröm om den funktionsuppdelade, zonerade staden på allvar började förverkligas. Arbete för sig, bostäder för sig, rekreation för sig och transporter därefter för sig. Vi passerar under Norra Ringen och konstaterar att den drömmen i högsta grad har blivit verklighet.

Knappt en Gunnesbo

Gunnesbo möter oss med den första etappen av ett industriområde. Åkervägen. Ett koloniområde på höger sida lättar upp intrycket. Väl framme på Nöbbelövsvägen tar jag fram lundakartan för att få en överblick. Tillsammans med Rudeboksvägen i väster och Gunnesbovägen i norr bildar Nöbbelövsvägen en slinga runt det nu

Forts. på sid. 2.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....



Fem månader till första maj

Signaturen Gr skrev i VB nr 19 om utvärderingen av förstamajfirandet på vänsterpartiets medlemsmöte. Bilden man får av denna diskussion är snarlik den debatt som försiggår i det parti som jag företräder. Det råder tydligen delade meningar i båda partierna om nyttan av ett eventuellt utökat samarbete.

Jag hade glädjen att vara "förstamajgeneral" för mitt parti och hade s.k. teknisk samverkan med vänsterpartiet. Enligt mitt sätt att se flöt samarbetet utan några problem.

Vem som skrev inbjudan och vem som stötte på om samverkan behöver man inte tolka symboliskt. I mitt fall var det självklart att vi skulle ha en teknisk samverkan, och jag ser många fördelar med att utveckla detta samarbete. Innan jag går vidare borde jag kanske upplysa ärade läsare om att denna artikel inte på något sätt är ett officiellt ställningstagande från mitt parti, utan skall tolkas osm en högst personlig betraktelse från en gräsrot.

Jag ser positivt på ett gemensamt förstamajtag anno 1998 och mina motiv är följande:

I den kommunal del jag är aktiv fungerar samarbetet utmärkt, och jag får tydliga signaler från andra kommunalar om att mönstret går igen. Detta borde på något sätt manifesteras. Vi är sprungna ur samma källa där nyckelordet är arbetarrörelsen. 1998 är ett valår, och vi går in i en valrörelse där det finns en tydlig vattendelare i synen på offentlig verksamhet mellan våra båda partier och det borgerliga alternativet.

Sydsvenskan driver en kampanj för att misskreditera KDN-politiker i allmänhet och KDN-reformen i synnerhet. Man försöker få det att framstå som att våra beslut handlar om var buskarna skall stå etc. Man påtalar också att avhoppet är många i kommunalnämnderna, och i denna statistik drar man sig inte för att ta med politiker som har varit så oansvariga att de avlidit mitt under en pågående mandatperiod. KDN-reformen kommer att bli en valfråga, och här har vi ett gemensamt intresse att bevara denna utmärkta reform.

Ett tungt vägande skäl till ett gemensamt tag är motiven till varför vi firar denna högtidsdag. Visst råder det motsättningar i politiken, men det är ju inte det som första maj handlar om. Det gäller att definiera fienden, och enligt mitt sätt att se är detta i första hand högern.

Den grupp som arbetar med det kommande förstamajfirandet inom socialdemokraterna har gått ut och frågat våra medlemmar, och i de punkter som framkom var faktiskt ett utökat samarbete med vänsterpartiet med på listan, så loppet är tydligen inte kört. Så låt oss kämpa för att vi på valåret 98 tågar tillsammans och gör, med gemensamma krafter, firandet i Folkets park till den folkfest som det borde vara!

Nu hör det till saken att jag tillhör den del av socialdemokratin som skulle välkomna ett samarbete på riksplanet men det är i och för sig en annan fråga.

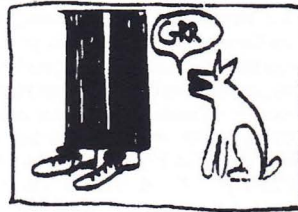
Jan Wallgren (s)

Miljöbalken – hot eller möjlighet?

I nr 31 av Veckobladet för Karin Svensson Smith fram stark kritik mot den kommande miljöbalken. Man får också intrycket att Karin är negativ till vänsterpartiets ambition att bidra till att förbättra det förslag som ligger. Jag hoppas att det inte är så utan att också Karin anser att det är mödan värt att arbeta vidare med den lagrådsremiss som regeringen lagt fram.

Jag kan hålla med om att det förslaget har stora brister, men förutsättningen för att kunna göra nåt åt bristerna är ju att delta konstruktivt i att avhjälpa dem. Om vi lyckas vet vi inte ännu och vi inte kan åstadkomma rejäla förbättringar, så ställer vi självklart inte upp. Sen är det naturligtvis i slutänden en bedömningsfråga vad som är rejäla förbättringar. Det verkar mer och mer uppenbart att regeringen kommer att lägga fram ett förslag till miljöbalk oavsett om vi ställer upp eller inte. Den politiska värderingen blir då på vilket sätt och i vilka former vi skall dra den i vår riktning.

Jag delar mycket av den kritik som Karin tar upp men den handlar främst om tillämpning av dagens miljölagar, om problem med tillsyn och brist på resurser i kommuner och på länsstyrelser. Ett av de stora problemen som bland annat Högn Hansson tar upp är att många miljöbrott som anmäls, avskrivs för att "brott inte kan styrkas". Så ser det ut idag och det har inte direkt något med själva lagen att göra.



Överkonsumtion?

Inte minst tack vare statsuventionerade skolmjölkprogram i olika länder har ju Tetra Pak blivit ett världsföretag och ägarfamiljen Rausing, förr baserad i Lund, ohyggligt rik.

Nyss såg vi i tidningen att en gren av familjen hade köpt vad som betecknades som "Londons dyraste lägenhet", till ett pris av 245 miljoner kronor. Notisen berättade att lägenheten bl.a. innehåller 21 sovrum, åtta kök och nio vardagsrum.

Många sovrum är säkert bra att ha ifall man har många gäster, t.ex. en sammandragning av hela familjeklanen. Och tänk så praktiskt med åtta kök! Så här kan vi tänka oss att det låter en kväll:

Herr Rausing: Jag är så trött så jag vill störta i säng. Men först måste jag ju fixa den stora disken.

Fru Rausing: Låt den stå, älskling! Vi använder ett nytt kök i morgon.

Däremot undrar vi över de nio vardagsrummen. Ett för månad, ett för tisdag osv. fram till lördag får vi till sex. Då bli det hela tre över.

Vi kan inte förstå annat än att Rausing ägnar sej åt en betänklig överkonsumtion!

Grr

Vandringsplaner

Inget är bestämt ännu men Vandringssektionen har vissa planer.

1. **Decembervandring.** Något för finsmakaren. Planeras till fredag-lördag 12-13 eller lördag-söndag 13-14 december. En kort tur i Lunds närhet som som lämpar sej för oförvägna nybörjare och ger utrymme för även andra aktiviteter under helgen. Övernattning i vindskydd.

2. **Påskvandring 98.** Den verkliga klassikern. Några av de senare årens påskvandringar har varit korta i tid och längd, så det vore roligt att pröva på något mer utmanande. Norra Skåne erbjuder ännu många oprövade möjligheter. Övernattning i vindskydd.

3. **Sommarvandring 98.** Ett annorlunda sätt att lära känna Europa. Trolig tidpunkt de första veckorna i juli. Övernattning huvudsakligen i tält. Nya idéer har kommit upp om sträckningen: baskiska kusten, dvs. nordvästra Spanien, där värmen sällan blir besvärande stark tack vare brisen från Biskayabukten, eller utmed floden Drau i södra Österrike (den som kallas Drava i Kroatien), en tio dagars nedförsbacke med större sannolikhet för heltorr väder.

Hör av er med synpunkter och önskemål! Vi är öppna. Vi brukar också kunna låna ut ryggsäckar, sovsäckar och annat till den som saknar och ge råd om lämplig utrustning. Kontakta Gunnar Sandin, tel. 135899.

Isolera dej inte på något lantställe! Välj en kollektiv fritidsaktivitet!

MÖTE MÖTE



KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
Må 1.12: Vila i hemmet.

RÖDA KAPELLET Sö 30.11. Spelning i Kungshuset, Lundagård kl. 19. Genrep kl. 18 i samma lokal. Låtar: 73, 82, 187, 188, 237, 253, 279, 286, 287, 334, 348, 349, 350 och 351.

VECKOBLADET

Detta nr gjordes av Gunnar Sandin, utan medverkan av Ung vänster.
Näste redaktör: Gunnar Sandin.



Manus sänds per post till: VB, Svartbrödersg. 3, 223 50 Lund.
Måndag e. 17 till fax 046-123 123.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.

Maggi Mikaelsson
riksdagsledamot